

ello - toidust mitte wågga rohkest, ja om-  
masti heast abbisasjì ollen fa ilma. Qui  
sedda mul olleks alles, siis teákšin selgeste,  
et annaksin sedda lapsokest übhhe trut hoid-  
mis se alla. Mul on kùl üks mundo au-  
wådrt inimia; agga sest et temma tånnini  
ilma lapseta on, siis ei tea veel mitte, mis  
emma temmost saab. Ommiti ladan ikka,  
et temmost ka selle vånuma lapsele abbis  
saab. Töttan nüud koi, selle asia pár-  
rast nou piddat a." — Mi palju ehk ni  
wåhhe, fui rabba olli minno kusrus, puiss-  
tasjin selle weikesse laua peale, mis wodi  
ees seis, andsin rünnist forda selle wanna  
innimesele kat, ja iákšin tedda iggarves-  
seks Jummalaga. Qui jálle ulitsa peál  
ölin, tunésin kùl mommed piisarad silmis,  
aggia need kuivaid kohhe árra siis, fui  
hakkasin teie peale mótlema.

Minnia ei annud wanna mehhese mitte  
aega, temma jutto löppetada, woid huil-  
gawa silmidega astus temma tadi ette ja  
útles: "Dadekenne, ma saan airo sest, mis

sinno móttes praego sigub. Sago sinnule  
süddameliikfo tånnö ja Jummalala önnista-  
mist selle falli lada - kíngi eest, mis oled  
minnule walmistanud. Jah, tabhan töveste  
selle waese lapse emmaks sada. — Noor  
perremes, kel ei olnud ei polegi mitte sedda  
halledat meelt, nenda fui naesel, chinatas  
nago árra nende sannade párast, mis  
naene olli rákinud, ja útles temma wasio:  
„Eks se ei olle üsna suur nou, mis ni  
jársko ennesele wóttad. Kas oled fa keik  
sedda murret ja tülli tarvaste járrele ar-  
wanud, mis übhest wederast lapsest sinno  
össaks saab? Eks peab ennesele pitkemat  
aega wótmä, enne fui sedda hakkatafse." —  
Se peale kostis naene jálle: „Agga,  
armas mees, fui se wanna lešnacue ehk  
nüud jubba surnud on, kas súnnib siis  
pusemat aega ennesele wóttta, enne fui sed-  
da hakkatafse, mis ristiinnimeste meel ilma  
wibimattq meie peale panneb? Mis sest  
wåtimost waest lapsest peab sama sel  
seggatisel kõrtsi kohhal, liati selsammal mõl-